

чудна светлина бе дала друг, зачарован вид на нещата, както когато ги виждаме отразени във водата, или в стъклото на отворен прозорец; а това отражение идваше от един чуден източник: една кошница от бял асфодел, поставена върху плочата на камината, гдето сред възглавнички и пеленки беше новородената. Повита с прибрани ръчици, както тогава бе обичай, главата ѝ бе покрита със шапчица от розови дантели; а от тази шапчица се подаваше червеното, надутото лице, с разтворена за плач уста, напомняща пъпка преди да разцъфне. За Козима това бе цяло разочарование; защото тя си бе представяла новата сестричка вече с къдрави косички, руса и лъскава като детето в картината над леглото, поставено в ръцете на един добродушен и румен свети Йосиф, което обръщаше очите си, от която страна да го гледаш, сякаш беше жив младенец.

Майката дремеше: само тя не беше променена, с бледното си лице и леко извит орлов нос, с вече посивели коси и увехнала уста, ни млада, ни стара, такава каквато момичето винаги я знаеше; ни весела, ни тъжна, почти безчувствена и почти загадъчна. Когато на бащата се стори, че Козима е задоволила любопитството си, той ѝ направи знак да си отиде, ала като все пак използва случая да продължи изследването на къщата. Тя посети стаята от другата страна на площадката, прекара пръста си по интарзията на кръглата масичка и се опита да седне на стария диван, чиито пружини се бяха свели. Неи се харесваха мебелите, които се различаваха от обикновените в къщата; и наистина подпълнените столове от орехово дърво и зеленикав плат, които допълваха украсата на тази почти господарски наредена стая, бяха интересни, защото имаха подвижно седало, което можеше да се сменя от дъното на стола, за да се изчетка по-удобно. Ето тя повдига полака-лека едно от тях и разглежда вътрешната подпълнка, придържана от ивици грубо платно; и си мисли, че ако има нещо за криене, това ще бъде най-подходящото място. Да крие! Това бе също тъй един от най-силните и потайни нейни стремежи; ала и него тя си разясни по-късно, като го свърза с онстинкта на предците, които са живяли в планините и криели нещата си, за да